

[Niels Anker Kofoed]

Jeg tilslutter mig altså ministerens afvisning af forslaget. Jeg håber dog, at man besinder sig lidt, hvis man endelig tvinger ministeren til at lave et lovforslag. Det er et komplet overflødigt forslag. Undskyld, hr. Poul Nielson, men det mener jeg.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg må nok erkende, at er ministeren forbavset over den radikale indstilling, så er jeg ikke mindre overrasket over, at ministeren er i stand til i den grad at overdramatisere en sag, som han selv bagefter sætter ned i den sammenhæng, hvor den egentlig hører hjemme størrelsesordenesmæssigt.

Først var jeg ikke særlig tilbøjelig til at tage ministerens forbavelse alvorligt, men det gik op for mig, at der er noget, der tyder på, at ministeren måske ikke altid tænker allermest hurtigt. I hvert fald har ministeren dog kendt flertallets synspunkt siden 22. maj 1987, så det kan ikke komme helt bag på ham.

Derfor har jeg besluttet alligevel at tage det alvorligt og svare, hvad begrundelsen er. Det står faktisk i forslaget, at der bør etableres et moratorium for elvarme, sådan at mulighederne for kollektiv forsyning i mindre by- og landsbysamfund bliver effektivt belyst. Det er alt, hvad sagen drejer sig om.

Og så vil jeg godt føje til: Jeg har lidt svært ved at høre på, at vi griber så og så hårdt ind over for det kommunale selvstyre, når jeg min- des, hvad jeg, siden jeg kom ind her i huset, har været med til af stoplove og indgreb over for kommunerne sammen med denne regering.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Så kan jeg sige til den radikale ordfører, at det har De Radikale samt CD også været med til. Det er derfor, at der, som fru Jytte Hilden siger, ikke er meget mere tilbage af det kommunale selvstyre end saftvand og kage på plejehjemmet. De 80 pct. af udgifterne er jo lovbundet, og så kan man finde ud af, om der skal være en skovtur én gang om året.

Det er rigtigt nok, at kommunerne nu selv beslutter, om der skal være tilslutningspligt, og det er egentlig klaret vældig fint. Men det er også rigtigt, som den radikale ordfører siger, at det måske er at lægge det for højt op at gøre det til en sag om de sidste smuldrende rester af det kommunale selvstyre. Det er det måske ikke.

Så lagde jeg mærke til, at hr. Poul Nielson sagde, at vi skulle have en hurtig udvalgsbehandling. Det kan der vel heller ikke være noget i vejen for at vi får, men samtidig kan jeg da også tydeligt se, at flertallet jo ikke har flyttet sig siden maj måned. Derfor vil det være fornuftigt, at udvalgsbehandlingen kommer til at foregå seriøst, og at man finder frem til en mindelig løsning omkring det, som man ikke kan undgå alligevel.

Merethe Due Jensen (KRF):

Her i Folketinget har der i de sidste 20 år hersket en stor iver for at lægge afstand til ethvert forslag, som bare smagte af forbud. Derfor kan det undre, at partier, som netop har været fortalere for at undgå forbud under enhver form, specielt når det drejer sig om moral og etik, nu vil tvangsforeskrive borgerne bestemte former for varmforsyning.

Kristeligt Folkeparti har ikke noget imod forbud, vel at mærke på de rigtige områder. Men det er altid uhensigtsmæssigt at anvende tvang, når det ikke er absolut nødvendigt. Her tænker jeg på energiministerens rapport til Folketingets Energiudvalg fra den 1. december 1987, som viste, at det er samfundsøkonomisk billigere at opvarme med el, vel at mærke i et nybygget parcelhuskvarter, også selv om det ligger i et område med eksisterende fjernvarme- eller naturgasledning. Men jeg kan forstå, at denne rapport ikke har gjort noget nævneværdigt indtryk på forslagsstillerne.

Lad mig understrege, at vi mener, intentionerne bag forslaget er rigtige, men at metoden er helt forkert. Dermed mener jeg, at man principielt bør anvende gulerodsmetoden frem for tvang. På lang sigt bør man tilstræbe, at tilslutningen til de offentlige varmesystemer øges. Men det siger sig selv, at en øget tilslutning skal ske, fordi der for den enkelte borger er tale om en fordel.

Det er Kristeligt Folkepartis holdning, at man ikke skal forbyde borgerne at anvende ellers anerkendte energiformer såsom el. Det vil uden tvivl skabe skepsis og utryghed i befolkningen, hvis politikerne ad denne vej søger at fremme kollektive eller alternative energisystemer.

Det er også lidt uforståeligt, at man vil gennemtvinge et forbud, når man betænker, at der intet er til hinder for, at man lokalt kan gen-